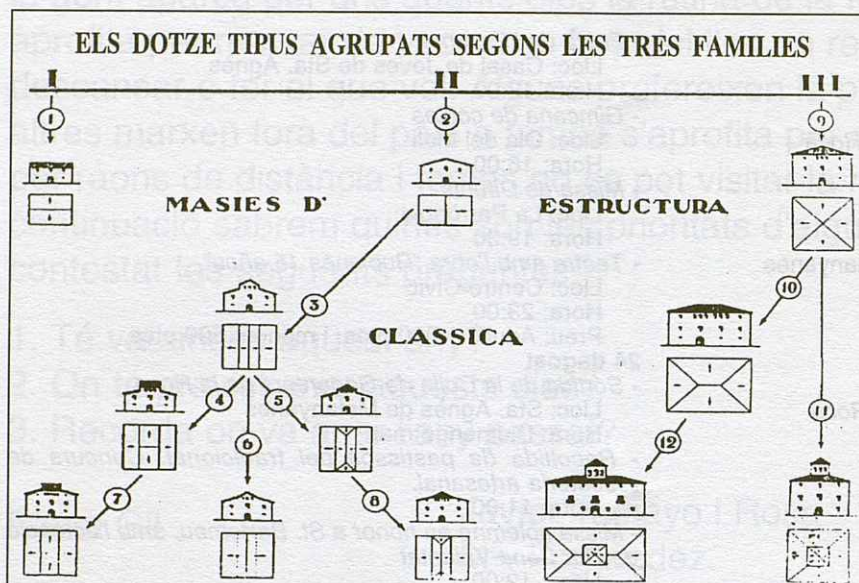


Anecdolari

La Masia Catalana (III)



Aquest esquema sobre les famílies arquitectòniques pairals, apareix al llibre de Josep Danés i Torras Estudi de la masia catalana (1933). En farem cinc cèntims del que representen aquestes tres famílies.

El primer grup familiar pertany a aquells masos amb menys recursos i possibilitats. Normalment podem trobar-los a llocs poc plujosos i pobres de fusta de grans llargades. De dimensions reduïdes, els vessants llença les aigües a la façana principal. Hom pot trobar aquest tipus de masia a la Segarra i al Camp de Tarragona.

El segon grup familiar és el més generalitzat. El 70% de les masies catalanes pertanyen a aquesta família. A diferència de la primera, els vessants donen aigües a les façanes laterals de

la casa. De la primitiva masia 2, va anar evolucionant cap als tipus 3,4,5,6,7 i 8, a partir del segle XVI. Hi ha la particularitat que alguns d'aquest masos, sobre tot els construïts a la vessant litoral, van incorporar una torre de defensa.

Les famílies 2 i 3, amb les seves variants típiques, les podem trobar sobre tot a les regions costaneres i pre-litorals. La resta de famílies, és a dir, 4,5,6,7, i 8 són típiques del Barcelonès i comarques limítrofes.

Sobre les torres de defensa direm que eren construïdes o bé enganxades a la casa o a pocs metres d'ella. Una petita entrada ens donava accés a ella. La família es refugiava a l'interior, tot esperant que els defensors anessin al seu rescat. Si l'enemic aconseguia

trencar la porta d'entrada, els indefensos pagesos, podien pujar al primer pis de la torre. L'accés al mateix era mitjançant una escala mòbil. Si aconseguen escalar fins al primer pis, el pagès tenia la possibilitat d'anar a un segon pis, gràcies a l'escala mòbil i finalment al terrat de la torre.

El tercer grup familiar és el successor de la casa senyorial. Tenen els ràfecs -la part de la teulada que surt enfora de la façana- o almenys tres d'ells horitzontals. Diguem que aquest grup es reduït i no trobem gaires masos d'unes proporcions tan grans.

La relació de les masies a la Roca del Vallès és la següent:

Les Valls: Can Corbera, Can Cuana, Can Jané, Can Colet, Can Borrell, Can Perdiu, Can Ribes.

Al Mont: Can Rovira, Can Pont, Can Carpinell, Can Verdager, Can Galdaric, Can Sant Pere, Can Ronses, Can Vidalet, Ca n'Argent, Can Nebot, Can Brangó, Can Montserrat, Can Sant Joan, Can Vinyes, Can Company d'Amunt, Can Company d'Avall, Can Planes.

Cèsar Alcalà

Secció Heràldica

JANER: També Giner. Llinatge originari de Luxemburg. Van probar diferents vegades noblesa. Escut: En camp d'or una mata de genibre de sínople. Bordura de vuit peces de sínople.

LANUZA: Llinatge aragonès, de Jaca. Van probar diferents vegades noblesa. Escut: Quartelat: 1r i 4t en camp d'or un lleó de gules; 2n i 3r en camp d'azur una ala de plata. Brotxant sobre el tot, escuçó d'or, amb quatre pals de gules.

LLORENS: Llinatge català, del Vendrell. Escut: En camp de sínople un arbre arrencat i dos lleons rampants de plata, un a cada costat.

MONTOLIU: Llinatge català. Originari de Montoliu de Cervera i Montoliu de Lleida. Escut: Partit: 1r En plata un mont de gules sumat d'una olivera de sínople; 2n En or tres pals de gules.

Font: Nobiliario Español de Julio de Atienza